

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/240/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214203214
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6214203214.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, proti odporcovi F. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. N., B. I. XXX/XX, t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenom opatrovníkom Martinou Balážovou, tajomníčkou Okresného súdu vo Veľkom Kríši, o zaplatenie 973,14 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Veľký Kríš, č. k. 10C/180/2014 - 38, zo dňa 12. 12. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 973,14 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25% zo sumy 973,14 eur za obdobie od 05. 12. 2003 do zaplatenia a na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že odporca uzavrel dňa 15. 08. 2005 s právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s., (v zastúpení Consumer Finance Holding, a. s.) Zmluvu č. 2683335. Odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Nakoľko odporca neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, dostal sa do omeškania s úhradou splátok a ku dňu postúpenia pohľadávky dlhoval sumu pozostávajúcu z neuhradených dlžných splátok a príslušenstva v celkovej výške 1 277,93 eur. Z tejto sumy si navrhovateľ uplatňuje sumu 973,14 eur. Neuplatnil si sankčný úrok vo výške 14,71 eur, riadny úrok vo výške 99,42 eur a poplatky vo výške 190,66 eur.

Okresný súd zamietol návrh navrhovateľa z dôvodu, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy a podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. prihliadol na premlčanie práva navrhovateľa. Premlčanie posúdil podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Náhradu trov konania odporcovi nepriznal podľa § 142 ods. 1 O. s. p. aj keď mal vo veci úspech, nakoľko odporca si náhradu trov konania neuplatnil.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ. Rozsudok žiadal zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ako odvolací dôvod uviedol nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu. V odôvodnení odvolania uviedol, že predmetná úverová zmluva bola uzavretá dňa 15. 08. 2005, pričom v období do 31. 12. 2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v VIII. časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy

nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/3/2011, podľa ktorého záväzkové vzťahy, ktoré vznikli zo zmluvy o úvere sa bez ohľadu na povahu účastníkov spravujú záväzkovou časťou Obchodného zákonníka. Zastáva názor, že premlčacia doba začala plynúť 29. 08. 2010 a podľa Obchodného zákonníka štvorročná premlčacia doba uplynula dňa 29. 08. 2014. Nakoľko žalobný návrh bol podaný dňa 29. 04. 2014, nemožno nárok navrhovateľa považovať za premlčaný. Právna úprava platná v Slovenskej republike do 30. 04. 2014 umožňovala spotrebiteľom brániť sa proti pohľadávke uplatnenej po uplynutí premlčacej doby vznesením námietky premlčania. Za účelom zvýšenia ochrany spotrebiteľa prijala Národná rada SR § 5b ZoOS, v ktorom prikázala orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane súdov) ex offio prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo inú prekážku, a to bez stanovenia jasných pravidiel obsiahnutých v prechodných ustanoveniach, ktoré by zabezpečili plynulý prechod z doposiaľ platného a účinného režimu platnej úpravy do ich nového režimu. Má za to, že priamym aplikovaním § 5b ZoOS súd tak porušil zásady stanovené v Ústave SR, podľa ktorej výklad a uplatňovanie ústavných zákonov a všeobecných všeobecne záväzných právnych predpisov, musí byť v súlade s Ústavou SR.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, prejednal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov a právnych úvah, na podklade ktorých prvostupňový súd rozhodol o veci a v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a na tieto dôvody odkazuje.

Okresný súd o veci samej rozhodol dňa 12. 12. 2014. Správne právne vec posúdil ako spotrebiteľskú. Považoval za nepochybné, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, kde právny predchodca navrhovateľa vystupuje ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ. Poukázal pritom na ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka.

Odvolací súd zdôrazňuje, že z obsahu zmluvy č. 2683335 uzavretej dňa 15. 08. 2005 s právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s., je zrejmé, že bola uzavretá podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka medzi bankou a fyzickou osobou (občanom). V Právnom poriadku Slovenskej republiky úverová zmluva je upravená v Obchodnom zákonníku ako absolútny obchodno-právny vzťah podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka. Zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu podpísania úverovej zmluvy, upravuje úverovú zmluvu v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolania a vo vzťahu k Obchodnému zákonníku, má účinky normy lex specialis. Okrem tejto osobitnej právnej normy o spotrebiteľských úveroch, významnú ochranu práv spotrebiteľa obsahujú aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Predmetná zmluva má nesporne povahu spotrebiteľskej zmluvy a je nutné na ňu aplikovať ustanovenia občianskoprávnej úpravy smerujúce k ochrane práv spotrebiteľa.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ktorý nadobudlo účinnosť dňa 01. 05. 2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01. 05. 2014) ustanovenia v spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

V nadväznosti na citáciu vyššie uvedených ustanovení odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že premlčanie práva muselo byť posudzované podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Prvostupňový súd musel vziať zreteľ na § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Taktiež musel zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 01. 05. 2014 a právne predpisy, ktorých sú súčasťou nemajú prechodné ustanovenia, to znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmito dňom. Pokiaľ okresný súd o veci samej rozhodoval 12. 12. 2014, musel vziať do úvahy aktuálne účinné znenie uvedených právnych predpisov (pozri aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 3MCdo/12/2014, 3MCdo/14/2014).

Okresný súd správne právne vec posúdil, vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu, na vec aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov. Z rozhodnutia okresného súdu nevyplýva, že by bol porušil zásadu stanovenú v čl. 152 ods. 4 Ústavy SR ohľadne výkladu a uplatňovania zákonov. Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu bolo potrebné potvrdiť ako vecne správny.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 224 ods. 1 O. s. p. v nadväznosti na § 142 ods. 1 O. s. p. odvolací súd nepriznal, napriek tomu, že bol v odvolacom konaní úspešný, avšak trovy odvolacieho konania mu nevznikli.

O veci senát krajského súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.